

Asztalos Attila Iván

Feczkó Csongor

Gyimóthy Bálint

Husznai Albert

Kondorosy Boti

Sziasztok!

Remélem mindenkinek jó hete volt! Nekem összességében igen, a következők történtek:

Hétfőn délelőtt elmentem Pápára gyónni a gyóntató atyámhoz (korábban nálunk volt káplán, azóta háromszor áthelyezték de szeretem úgyhogy nála gyónok mindig és ilyenkor beszélgetek egyet vele). Utána hazamentem, ebédre értem haza (kettő körül), délután nővéremnek segítettem a kislányát foglalkoztatni és elmentünk (szüleimmel és nővéreméssel) medvehagymát szedni.

Kedden volt Kálmán bácsi temetése, 11-től gyászmise, utána temetés, az után pedig agapé. Az agapén segítettem palacsintákat kenni meg felszolgálni, 100 méter palacsintát evett meg a vendégsereg, ha jól emlékszem. Ennek úgy 6 óra körül lett vége, jó volt találkozni gyakrabban és ritkán látott ismerősökkel, barátokkal is, de persze azért inkább nem ilyen alkalomból tenném.

Szerdán elmentem nővéremmel és a kislányával Ajkára, mivel oda ment anyósáékhoz (ott lesznek vasárnap ebédig), férje Budapesten dolgozott, és egyedül nehéz lett volna neki megoldani a kislányával az utat. Dél előtt valamennyivel érkezünk, találkoztam a sógorom családjával, ebédeltünk és jöttem vissza fél kettes busszal. A hazaérés aztán kalandos volt, mert rossz buszra szálltam fel, és aztán egy megállót vissza kellett futnom, ami viszont körülbelül egy kilométer vagy még több volt Keszthely utcáin, ami nem szerencsés, de éppen hogy elértem a következő buszt (mázlím volt, hogy pont ment egy másik is mint az eredeti 10 perccel később). Délután segítettem fűvet nyírni a kertben.

Csütörtökön délelőtt még befejeztem a fűnyírást, délután pedig levágtam a sövényünket édesanyám kérésére. Fél öt táján rájöttem, hogy volt egy egyetemi beadandóm, amit szerda éjfélig kellett volna leadni, de ötkor jött értem Gyuk Benyó, úgyhogy úgy döntöttem, majd este vagy másnap megcsinálom. Ez azóta sem történt meg. SZóval ötre jött értem Benyó, hogy elmenjünk Óbudavárra a Péter atya által hirdetett húsvéti előkészületre, amit a szertartással kezdtünk, majd pászkavacsorával (kecskehús - ér, benne van a Bibliában! -, saláta és kovásztalan kenyér) folytattuk. A nap végén egy rövid virrasztást még megejtettem, és kb. fél éjszaka feküdtem.

Pénteken délelőtt reggeli ima és reggeli után keresztútra mentünk a mentshelyi kilátóhoz, amire egy negyven kilós keresztet ácsoltunk, és felváltva vittük. Hát, ezzel megéheztünk az ebédre. Utána háromtól nagypénteki liturgia, utána szabadidő, majd megnéztük a Passiót, viszonylag kései vacsora.

Szombaton, ma, reggeli ima és reggeli után segítettünk Szabó Bálintnak (Jónás édesapja) felállítani a kápolna előtti sátrat, utána ebédfőzés, ebéd, döfönye. Délután foci, majd előkészületek a holnapi liturgiára - húsvét vigíliáját holnap hajnalban ünnepeljük, ezért már nagyon aludnom kéne, így megyek is, sziasztok!

Kovács Kenéz

Krisztus Feltámadt!!!

Nekem az elmúlt hét kicsit fog össze szorítás volt.

Hétfőn kedden és még szerdán is zhkat és edket háritottam el magamtól. Azért azok elfárasztottak. Viszont amikor haza jöttem jó volt öccsémmel lenni. Nagyon rég töltöttünk együtt minőségi időt. Jó érzés mondani a hülyeségeimet úgy hogy valaki tényleg nevelt rajta, mert a koliban nem feltétlenül talál hallgatóságot a természetes humorom.

No azóta eltelt nagyrészen a nagyhét neltelt. Amit elterveztem nagybőjt előtt teljesítettem. Bevallom egy kicsit így Nagycsütörtök és Nagyszombat között legyengültem, de pont volt erőm tovább lépni és a pont következő lépést megtenni.

Ez a nagyszombati szertartáson csúcsosodott ki.

Most még mindig várom a húsvéti sonkát mert egy kicsit elvagyunk késve az ebédrel. Szóval a sonka és az összedet gondolatok hiányában rövidre zárnám a leveletemet.

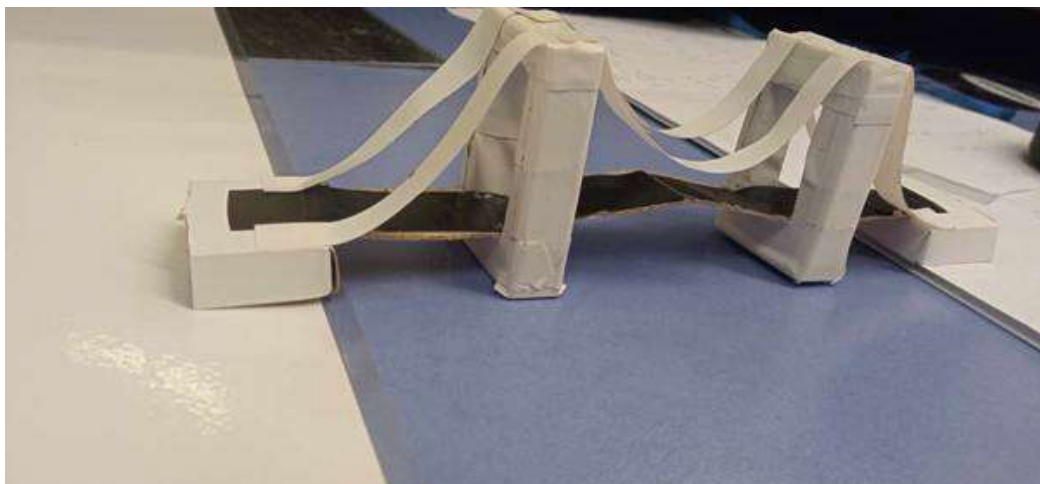
Áldott Húsvétot és várom a leveleiteket!

Nováki Lóránt

Lóri múlt heti levele, amit valamiért a spam mappába tett a gmail...

Sziasztok!

Hétfőn volt statfiz zh, ami hát ismét gatyá így összesen legalább kettőből kell javítót írni, és van még egy hátra. A nap maradékában megbeszéltük ki mit fog csinálni egy csoportos akadály versenyre, amire minden félévben szoktam menni egy társasággal (Tortúrára). Én egy Erzsébet híd makettet csináltam két gyufáskatulyából, ami ilyen lett (csütörtöki munka).

Kedden a témából megtartottam az előadást, amin egészen sok mindent át tudtunk beszélni, és azt gondolom mindenkinek tanulságos lehetett, és javasoltam egy új lehetőséget is tovább kutatásra, amin, mint kiderült ők is gondolkodtak már, amit úgy könyveltem el, hogy kezdek egészen ráhangolódni a témára.

Szerdán viszont elakadtam a programommal, és azóta nem is tudtam fejleszteni, nem látom hogyan, merre kellene tovább menni (pedig kéne). Este egy házi buliba mentem, régi osztálytársnőmhöz (tehát általános iskolai:D), ami a vártól eltérően egészen alacsony létszámú (5 fő) volt, amiben én és a barátnőm is benne van. Az az érdekes amúgy, hogy általánosban nem is beszéltünk, csak a buszon egyetemre járva futunk össze gyakran és igazából csak így ismerem. Egyébként valahol örültem ennek így, mert így sokkal barátságosabb volt az egész esemény, és most erre nagyobb szükségem volt. Fun fact, volt náluk egy vadász görény, aki éppen akkor ébredt fel, és miközben társasoztunk, ott mellettünk csattogtatta fogait a ketrecének rácsán.

Csütörtökön programozási verseny volt, amin laza elsők lettünk (2ből).

Pénteken folytattam a tanulást, bár azért hagyott némi kívánni valót maga után xd.

Szombaton volt a tortúra, amin kb végig bénáztam, de így is nagyon tudtam örülni az egésznek, amit igazából nem egészen értek, mert ezeken nagyon szoktam stresszelni (pl fényképeken nem voltam fotogén, elkevertem a csapatot a térképen, ilyesmik).

Ma vasárnap, egy késői kelés után végre nekifogtam az actual írásának a szakdolgozatnak, és szépen gyarapodnak a szavak.

Várom a galambot töletek! (értsd.: levél :D)

Üdv,

Lóri

UI: Amúgy most eszembe jutott, hogy tortúrán predátornak hívott az egyik szervező, és legit így hívta akkor csapatunkat, hogy predatorék xd.

... és ez pedig a friss:

Sziasztok!

Úgy tűnik, hogy most dupla adagot fogtok kapni belőlem, szóval remélem felkészültetek rá!:)

A héten nagy erővel folytattam a szakdolgozat írást, azért lassacskán, de egyre gyorsabban gyarapodik. Igazából attól tartok a legjobban, hogy inkább biológiai dolgokról beszélek benne,

míg fizikáról nem is esett szó benne nagyon. Programozás tekintetében rájöttem, hogyan tudom megoldani az előző heti problémát, viszont most olyan problémába ütköztem, amire a témavezetőm sem tud nagyon mit mondani. Én ezt az idáig használt módszer számlájára írom, de most már ebből kell írni a szakdolgozatot.

Mómókat egészen ügyesen kezd lábra állni, igazából elég bizakodóak lettünk tekintetében, szerintünk az kérdés mikor épül fel most már teljesen.

Barátnőmmel pedig a héten ünnepeltük az évfordulónkat egy jó drága étteremben, amit természetesen ő fizetett (jó is lett volna). Egyébként nagyon tetszett az egész hely igényesége, és szívélyessége, ezért lehetséges, hogy összességében jelentősen könnyebb pénztárcával fogom járni a világot a jövőben.

És képzeljétek el, rendeltem pár bonsai magot, a többek között a képen látható japán díszcseresznye fajtából, amiből kíváncsi leszek mi fog kisülni (hiszen a kép csak illusztráció).

Remélem jól vagytok!
Üdv, Lóri

Pór Benedek

Sziasztok!

Nálunk szerdáig volt egyetem, nincs sok hozzáfűzni való, zajlik az élet ahogy szokott. Szerdán nem mentem haza, hanem az egyik ismerősöm javaslatára ott maradtam résztvenni a szomszédban lévő premonstreieknél esti imádságon, a nagyon szép fél éves székesegyházukban. Ők nagyon igényesek a liturgiában és preferálják a zsinat előtti szokásokat, formákat. Örülök, hogy ott maradtam. A kórus nagyon színvonalasan végezte dolgát, a végén felcsendült egy egészen lélegzetelállító mű, Allegri miserere. Én egyébként rögtön tudtam honnan ismerős a dallam. Ha beírátok youtubera, hogy boi sing with helium, akkor láthattok egy vicces kis videót, de amúgy engem már ott megfogott a dallam. Nézzetek rá, ha nem is meritek, hátha másnak is tetszik!

Csütörtökön hazajöttem, aztán itthon is a fő elfoglaltság a liturgiák körül volt. Volt persze kis takarítás ez-az is, de ilyenkor nálunk mindig kiemelt szerepet kapnak a templomi

tevékenységek. Ezeket nyilván most nem fogom részletezni, de szépen lezajlottak. Én ministrálok, jó volt a hangulat a sekrestye táján. Mi ilyenkor szombat esti mise után esszük a sonkát, túl vagyunk már rajta. Ilyenkor azért megdolgoztatom a szervezetem, el leszek éjszaka most az emésztéssel..

Szabó Jónás

Sziasztok!

Ezen a héten próbáltam kicsit ocsúdni az előző hét rengeteg impulzusából, többé kevésbé sikerült.

Még előző héten a kápolnaünnepen találkoztam a volt barátnőmmel, aki azt találta mondani, hogy legjobb lenne, ha megkérném a kezét (csinált is egy gyűrűt pitypangból). Ezt persze elég feldúlt állapotban mondta, és amúgy is tudom, hogy nem érdemes komolyan venni, de azért mégis eléggé visszadobott ebben a feldolgozós-elengedős folyamatban. Nagyon sokat kellett ezen gondolkoznom a héten.

Amúgy nekem ez a hét volt egyetemi tavaszi szünet. Hétfőn haza is jöttem, igyekeztem pihenni kicsit.

Kedden volt Kálmán bácsi temetése. Nagyon megérintő volt, és sok sok ismerőssel is találkoztam. Onnan el is indultam a húgommal sátras túrázni (ő mindig sajnálta, hogy nem jöhet fiútáborba, ezért valami hasonló élményt akartam neki mutatni. Szerencsére ti mind jöhettek az echte táborba). Keszthelyről Sümegre sétáltunk kis kitérőkkel, medvehagymát szedtünk, várromokat néztünk, szalonnát sütöttünk, beszélgettünk. Sok nyugodtság és öröm fakadt ebből.

Csütörtökön érkeztünk vissza, onnantól ment a húsvéti készüllet. Egyből le is vágtam 6 kecskegidát a pászkavacsorához. Schönstatti fiúkkal közösen töltöttük a húsvétot, itt volt PP, Doma, Boti is. Nagyon szép, férfias programokon és liturgiákon vettünk részt, pl cipeltünk egy nagyobbacska keresztet, meg ilyenek.

Vasárnap, ma már tudtam a családommal is sokat lenni, pingpongozni, focizni, grillezni... aztán nemsokára újra sulis.

Remélem jól vagytok! Krisztus feltámadt!
Jónás

Szilika Doma

Csermák Péter atya

Schrődl Ákos

Szabó Jakab

Sziasztok!

Múlt héten sajna annyira készen voltam a szakdolgozatleadástól, hogy nem sikerült írnom, és hát egy-két kisebb hiba is becsúszott:)

Most is csak vasárnap este jutok el az írásig, annyira hektikus volt az elmúlt időszak. Kedden szerencsésen leadtam a szakdogát; a konzulenssel való kommunikáció nagyon frusztráló volt, pedig az elején nagyon biztató dolgokat mondott még telefonon három hete. Küldtem neki a félig kész dolgozatomat, de egy hétig semmi reakció. Küldtem neki még egy adagot egy héttel később, majd megint beszélünk telefonon. Mondta, hogy eddig nem tudta megnézni, de írom aznap, amíg bírom, aztán küldjem, másnap megnézi, addig ne írjam, amíg nem ad visszajelzést. Vártam két napot, nem küldött semmit. Felhívtam, nagy nehezen elértem. Szóban mondott pár dolgot, de a részletekre, tartalomra kb semmit nem mondott. És ez így ment egészen addig... amíg el nem jött a hétfő, amikor egész hétvégi meddő telefonálgatás után mondta, hogy hát bocs mégsem tud írásban visszajelzést adni. Szóval végül úgy adtam le, hogy nem tudom, egyáltalán végigolvasta-e... Lidi segített egy kicsit javíttatni a megfogalmazásokon, meg átnézni a hivatkozásokat, de keddre teljes depresszióba és életkedvetlenségbe estem az egésztől. Rossz volt egy olyan munkán a nevemet látni, és beadni, aminek a minőségét ennyire csekélynek tartom.

Ezért aztán a megkönnyebbülés is csak lassan jön el, még egészen nem vagyok felszabadult azóta sem. Csináltam egy listát, hogy miket szeretnék tenni a leadás után, jövő héttől lehet ledolgozni, mert a suliban még szünet lesz, úgyhogy váratlanul sok szabadidőm lesz.

A Szent Három Napot Pannonhalmán töltöttem, amire nagyon készültem, hogy milyen jó lesz lelkileg... de túl kimerült voltam ahhoz, hogy a sok ismerős és jelenlévő más emberek között elnavigáljam a kis lelkemet. Egy jó gyónásom azért volt, meg a vigília is nagyon szép volt. Lidivel is tudtunk sétálni, beszélgetni egy kicsit, de összességében azért hiányérzettel a szívemben jöttem el.

Most itthon vagyok Óbudaváron, kivételes a helyzet, mert minden testvérem itt van. Sőt, Lidi is! Szóval talán egy-két nyugodtabb nap is jut, és elég szerdán visszamennem Budapestre.

El kell kezdenem gondolkodni a jövőn, hogyan tovább munka-ügyben, de az majd jövő héttől...

Addig pedig akkor jó pihenést, sok hímes tojást mindenkinek!

Jakab